

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca a șasea -

„Să nu ucizi”(Exodul 20:13)

„Și asta înseamnă că nu mai am voie să pescuiesc?” întrebă Jenică.

„Și nici să merg la vânătoare cu tata?” adăugă Mișu.

Câteodată trebuie să studiem mai mult Cuvântul lui Dumnezeu (nu doar un singur verset), pentru a înțelege ce vrea El să ne spună. Acesta e unul din acele versete. Este una din poruncile cele mai scurte, dar care îi face pe oameni să-și pună o mulțime de întrebări. Haideți să ne uităm ce a vrut Dumnezeu să ne spună când ne-a dat această poruncă?

În primul rând, să privim cuvântul „a ucide”. Cuvântul pe care Dumnezeu l-a folosit e asemănător cu cuvântul *crimă*. Ce credeți voi când vă gândiți la o crimă? S-ar putea să vă gândiți la un criminal care a omorât pe cineva. A face o crimă înseamnă a lua viața cuiva într-un mod care încalcă legea.

Acesta este felul de *a ucide* despre care vorbește Dumnezeu. El vorbește despre uciderea oamenilor. Atunci când Dumnezeu a creat bărbatul și femeia, El i-a creat după chipul Său. Dacă ei au primit viață după chipul lui Dumnezeu, noi ar trebui să respectăm această viață și să facem tot posibilul ca s-o protejăm, nu-i așa?

Deci, ce ne spune Dumnezeu în acest verset? El ne spune că viața oamenilor este importantă. A cui viață? Numai a celor sus-puși și importanți? Nu! Viața fiecărui om este importantă. Viața ta, viața vecinului tău, a fratelui și a sorei tale, viața părinților, a bunicilor, viața străinilor, viața unui copil care nu s-a născut încă, viața tuturor este importantă. Viața este darul lui Dumnezeu iar noi nu avem dreptul s-o luăm de la nimeni.

Această poruncă nu interzice toate luările de vieți sau a vieții animalelor. Lumea plantelor a fost darul lui Dumnezeu pentru oameni și pentru animale pentru a fi folosite ca hrană. Deasemenea, El a dat multe dintre animale ca să fie hrană pentru oameni.

Această poruncă nu interzice însă luarea tuturor vieților omenești. Unele crime se pedepsesc cu moartea (Geneza 9:6). Și Dumnezeu a recunoscut deasemenea că în anumite circumstanțe omul este chiar îndreptățit săucidă, atunci când este în autoapărare.

Este împotriva legii să iei o viață omenească despre care Dumnezeu spune să n-o iei. Dar ascultarea de această poruncă înseamnă mai mult decât să nu curmi o viață călcând legea, ci înseamnă chiar să aperi o viață în orice mod posibil.

În 1Ioan 3:15, vedem că cât de importantă este pentru Dumnezeu viața omului. El spune că oricine urăște pe fratele său (asta înseamnă un alt creștin) este un ucigaș. Să fim foarte atenți cum îi tratăm pe oamenii din jurul nostru.

Ajutoare pentru lecție:

1. Cântări care te pot ajuta să predai această poruncă:
 - Isus pe copii iubește,
 - Fiindcă-atât de mult a iubit D-zeu lumea,
 - Isus iubește pe fiecare, etc.
2. Citește copiilor povestirea următoare și folosește la final întrebările pentru discuții. (Nu aminti de 1Ioan 3:15 înainte de povestire.)
3. Condu jocul *Sabia în teacă* despre modul cum așteaptă Dumnezeu să-i tratăm pe alții. După găsirea fiecărui verset, cere copilului să demonstreze atitudinea

respectivă. (Matei 22:39; Luca 6:37; Filipeni 2:3; 1Petru 4:9; Galateni 6:2; Efeseni 4:32; Efeseni 5:21).

4. Cere copiilor să aducă fotografiile ale unor persoane a căror viață e importantă înaintea lui Dumnezeu. Afișează pozele pe un afișier sau un foto-album. Include oameni bine-cunoscuți – președintele țării, eroi „populari”, etc. Apoi, decupează imagini cu oameni obișnuiți de toate vârstele, din diferite culturi, bogați sau săraci. Dacă vreți, afișați poza de grup a tuturor elevilor din clasă.
5. Asigură copiilor câte o foaie de hârtie sau hârtie colorată și foarfeci. Pune-i să scrie în partea de sus a paginii 1 IOAN 3:11 „Căci vestirea pe care ați auzit-o de la început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții”. Revizuiți lecția creației, subliniind faptul că Dumnezeu ne-a făcut pe fiecare după chipul Său și că ne iubește pe fiecare. Sub verset, se împarte foaia în două cu o linie groasă. În partea stângă, se desenează globul pământesc, ca simbol al creației. Subliniați că dragostea lui Dumnezeu este pentru fiecare. Apoi, cere-le să se gândească în liniște la o persoană pe care cu greu o pot iubi. Pune-i să deseneze o figură reprezentând acea persoană. Se afișează desenul acasă, într-un loc proeminent, ca aducere aminte că Dumnezeu iubește acea persoană și ca o încurajare la rugăciune ca Domnul să le dea dragoste pentru acea persoană.

„Să nu ucizi.”(Exodul 20:13)

UCIGAȘUL DE ÎNGHEȚATĂ

Poveste care se poate citi copiilor

”Lăsați-ne, vă rugăm, la chioșcul ăla de înghețată.” zise Romică, încercând să-și convingă astfel prietenul să accepte. “De acolo, putem să mergem pe jos până acasă”.

Dani repetă ce a spus Romică “Da, chiar aici la blocul acela, și astfel nu mai trebuie să vă abateți din drum”.

Doamna Suciu s-a uitat spre soțul ei care a aprobat înclinându-și capul. “OK” zise ea, “dar, băieți, să mergeți direct acasă. Pentru că nu vreau ca părinții voștri să se îngrijoreze cu privire la voi”.

Domnul Suciu a tras mașina în cea mai apropiată parcare și s-au oprit. Romică și Dani au coborât, zicând: “Mulțumim, domnule Suciu că ne-ați luat la biserică. Ne vedem duminica viitoare”.

Doamna Suciu a repetat instrucțiunile de a merge direct acasă. Dar soțul ei s-a întors spre băieți și le-a făcut cu ochiul “Chiar așa. Direct acasă...și nu lăsați ca înghețata aia să ajungă pe hainele voastre de duminica, tocmai pe căldura asta!”

Au râs cu toții în timp ce familia Suciu se îndepărta. Romică s-a întors spre Dani și s-au îndreptat spre chioșcul de înghețată. “Vrei ceva?” a întrebat el.

Dani arată din degete și își scutură capul. Romică înțelese ce vrea asta să însemne: că nu are bani – iarăși!

“Lasă, nu-ți fă probleme” zise el. O să cumpăr eu”. Și cu asta, cei doi băieți s-au așezat la rând.

“Ce vrei?” întrebă Romică.

“Cea mai mare și mai grozavă înghețată de ciocolată pe care o au.” Dani parcă și simțea înghețata aceea cremoasă topindu-se în gura lui.

“Îmi pare rău, băiete” – zise Romică – “dar nu am atâția bani! Ce ai zice de una simplă, la cornet?”

“Oh, OK” zise Dani puțin jenat. Tatăl lui Dani nu putea lucra iar mama lui nu câștiga prea bine, așa încât Dani avea cam rar bani de buzunar. *Oh, e bine și așa*, se gândi el, *și un simplu cornet e mai bine decât nimic!*

Dar apoi, Dani auzi cum Romică își comanda înghețata pentru el: „Iar pentru mine, una mare de ciocolată cu frișcă”

Lui Dani nu-i venea să creadă. *Oh, chiar din aia pe care am dorit-o eu!* se gândea. *N-a avut destui bani ca s-o cumpere pentru mine, dar lui și-a cumpărat-o. Îl urăsc! Întotdeauna i-a plăcut să mă facă să mă simt prost, să se dea grozav, că ar fi mai bun decât mine!*

Romică i-a dat lui Dani cornetul. „Mulțumesc” murmură Dani printre dinți.

Romică a luat o înghițitură mare din vârful înghețatei și zise: „Oaaaau, ce bună e!” Cu dosul mâinii el își șterse mustața de ciocolată spumoasă de pe buza de sus.

Dani privi la cornetul lui mic cu înghețată iar ura pentru Romică începu să fiarbă înăuntrul lui. Dintr-o dată, el luă cornetul său și-l strivi chiar de capul lui Romică. „Poftim” - strigă el – „Ia-ți cornetul ăsta împuțit. Nu mi-l trebuie!”

Romică stătea buimăcit fără să mai spună nici un cuvânt, cu înghețata prelinsă pe urechea lui! Dani s-a întors și a luat-o la fugă spre casă. Când a ajuns la capătul celălalt al străzii, Dani s-a întors și a strigat la Romică: „Tu crezi că ești cu mult mai bun decât mine. Te urăsc!” Și fără să mai aștepte vreun răspuns el alergă restul de drum spre casă.

Dani era tare furios și izbi cu putere ușa de la intrare în casă. Căruciorul cu rotile al tatălui său era parcat în fața televizorului. Se auzea sunetul mașinii de cusut din camera din spate și și-a dat seama că mama lui încă mai lucra la cusut.

Dani a stat o clipă lângă ușa și s-a uitat în jur la mobila lor veche din cameră. Nu-i ieșea din minte Romică și vizitele la casa lui frumoasă. „Oh, ce-l urăsc” – murmură el în timp ce-și așeză Biblia pe masă. „Il urăsc, îl urăsc, îl urăsc!”

„Tu ești Dani?” întrebă tatăl său fără a-și lua ochii de la televizor.

„Da, tată, eu sunt”.

„Adu-mi te rog ceva de băut din bucătărie. Mi-e așa de sete... Mi-aduci?”

Dani se îndreptă spre bucătărie. Când a deschis ușa frigiderului, a simțit un val plăcut de răcoare. Pentru o clipă, și-a amintit ce bună ar fi fost înghețata aia din cornet, dar apoi i-a venit în minte ce delicioasă ar fi fost înghețata de ciocolată cu frișcă pe care și-a cumpărat-o Romică. „Ooooh...” zise el în timp ce își făcea vânt cu ușa deschisă a frigiderului. „Data viitoare când am să-l întâlnesc...”

Chiar în momentul acela a sunat telefonul. Dani a tresărit, apoi venindu-și în fire, a zis: „Ridic eu”. A fost tare surprins s-o audă pe doamna Suciuc la celălalt capăt al firului.

„Bună, Dani, am sunat să văd dacă ai ajuns cu bine acasă. Totdeauna mă îngrijorez atunci când nu te lăsăm chiar în fața casei”.

“Sunt acasă” răspunse Dani scurt. “Nu vă faceți probleme”.

Doamna Suciuc părea totuși îngrijorată. “Este totul în regulă?” întrebă ea.

“Da, sigur” răspunse Dani. “Totul e extraordinar” zise el pe un ton sarcastic, care însă nu trecu neobservat.

“Pari cam supărat” zise d-na Suciuc. “S-a întâmplat ceva în drumul tău spre casă?”

“Nu” bângui Dani. Se simți imediat așa de rău căci își mințise învățătoarea de la Școala Duminicală. “De fapt, nimic important, mă descurc!” încercă el să repare ce a spus mai înainte.

“Ce vrei să spui?” întrebă doamna Suciu. “Te-ai certat cu Romică?”

Deodată întreaga poveste a început să curgă din Dani. El i-a povestit doamnei Suciu cum se comporta Romică cu el, cu aerul său de superioritate; cum îi arăta mereu că este mai bun și mai înstărit decât el. În final Dani zise: ”Doamna Suciu, eu nu mai pot să stau pe lângă el. Îmi pare rău, dar chiar îl urăsc! Aș fi vrut să am altceva la îndemână decât înghețata, ca să-l lovesc”.

“Cred că nu vrei să spui chiar asta, nu-i așa?” întrebă doamna Suciu.

Dani începu să bată în retragere, dar în sinea lui, un era prea sigur. “Nu vă faceți probleme, doamna Suciu” încercă el s-o asigure. “Doar că m-a scos din sărite...” Și furia l-a cuprins din nou. “Puteam chiar să-l omor”, murmură el.

“Dani”, îl dojeni doamna Suciu. “*Să nu ucizi*” îți amintești?” Doamna Suciu îi ajutase pe copii să memoreze Cele zece porunci la Școala Duminicală.

Dani râse cu ciudă. “Nu vă faceți probleme, doamna Suciu. Doar nu l-aș fi omorât”.

Ea l-a întrerupt: “Nici un trebuie să faci asta.” Tu poți ca să calci această poruncă fără chiar să te atingi de un singur fir de păr din capul lui Romică”.

“Cum?” Dani părea cam confuz. “Nu prea înțeleg”.

“Aș vrea ca să citești un verset din Biblie, după ce vorbim acum la telefon, bine?” S-a făcut tăcere pentru o clipă. Apoi doamna Suciu întrerupse tăcerea. “Dani, mă auzi?”

“Da, vă aud”.

“Ia-ți un creion și o foaie de hârtie, ca să nu uiți”. Dani a scotocit prin sertarul din bucătărie ca să găsească ceva de scris. “Ești gata?” a întrebat doamna.

“Sunt gata” zise Dani, ținând creionul pe hârtie.

“După ce închid telefonul aș vrea să te duci să-ți iei Biblia și să te uiți la 1Ioan 3:15. Ai înțeles?”

“1Ioan 3:15” repetă Dani. “Am scris”.

“OK, zise doamna Suciu. Acum să nu uiți că mi-ai promis. O să citești, un-i așa?”

“Da, da” insistă Dani. “O să citesc, dar...”

Doamna Suciu îl întrerupse din nou: “Apoi vreau ca să te rogi și să-L întrebi pe Dumnezeu ce să faci în continuare. OK?”

Dani a capitulat. “OK... dar eu tot un înțeleg cum...”

“Te voi suna mâine, după școală” zise doamna Suciu. După ce se gândi o clipă: “Domnul Suciu și cu mine vom ieși mâine să mâncăm înghețată la cornet. N-ai vrea să vi și tu noi?”

“N-aș pierde așa ceva!” zise Dani înviorat.

Doamna Suciu râse. “Bine, ne vedem mâine seara la ora 6.00. Oh, dacă vrei poți să-ți aduci și un prieten. Îi cumpărăm și lui o înghețată”.

“Ăăă, mai bine nu” murmură Dani. El bănuia că ea probabil ar fi așteptat să-l invite pe Romică.

“Bine, cum vrei tu” zise doamna Suciu “dar un uita să citești versetul acela...”

“1Ioan 3:15” zise Dani pentru a dovedi că l-a notat.

“E-n regulă” zise doamna Suciu. Ne vedem mâine seară. Te iubim!”

Dani închise telefonul, a dus tatălui un pahar de suc, apoi a luat Biblia și s-a dus în camera lui.

“Doar n-am de gând să omor pe nimeni” murmură el pe când răsfoia paginile. “Oare ce scrie acolo? Ia să vedem... 1Ioan...3... 15”

În ziua următoare, la ora 6 seara, domnul Suciu claxona în fața casei lui Dani. Poarta se deschise larg iar Dani apărură în fugă. Domnul Suciu părea cam dezamăgit că-l vede singur. Dar când se așeză pe bancheta din spate a mașinii, Dani avea un zâmbet larg pe fața lui: “Hei, domnule Suciu, mulțumesc că mă luați cu voi. Vă supărați dacă v-aș ruga să mai faceți o oprire în drumul nostru? Vrea și Romică să vină cu noi!”

D-l Suciu scutură din cap uitându-se înapoi. Dani zâmbi timid și șopti: “1Ioan 3:15”.

Discuții:

1. Ce spune versetul 1Ioan 3:15? (*Citește prima parte a versetului și discutați implicațiile*)
2. Ce crezi că a făcut Dani după ce a citit acel verset? (*Și-a mărturisit păcatul înaintea lui Dumnezeu și apoi și-a cerut iertare înaintea lui Romică*)
3. Dacă nu avem voie să urâm pe oamenii care ne tratează rău, atunci cum ar trebui să ne purtăm cu ei? (*Trebuie să iubim pe dușmanii noștri. Citește și discută Matei 5:44 și Luca 6:27*)

Traducere din revista *Evangelizing Today's Child*
Rodica Mitulescu, învățătoare
Școala Biblică „Cristos pentru România” Timișoara